

Toivo uhkien keskellä

Matt. 2:13-23

13. Tietäjien lähdettyä Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä, kunnes minä sinulle sanon, sillä Herodes on etsivä lasta surmataksesi hänet."

14. Herättyään unesta Joosef otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15. Hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti. Tämä tapahtui, että kävisi toteen, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

16. Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän vihastui kovin. Hän lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beetlehemissä ja koko sen ympäristössä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli tarkoin tiedustellut aikaa.

17. Näin kävi toteen profeetta Jeremian

kautta lausuttu ennustus:

18. "Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiaan eikä huoli lohdutuksesta, kun heitä ei enää ole."

19. Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä

20. ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka halusivat surmata lapsen."

21. Niin Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22. Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Hän sai unessa Jumalalta ohjeen ja meni Galilean alueelle.

23. Sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Tämä tapahtui, että kävisi toteen profeettojen ennustus: Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.

Elämä uhkien alla

Oletko koskaan kokenut, että sinua uhataan? Vai koetko ehkä päivittäin olevasi vaarassa? Vai vallitseeko sydämessäsi vankka turvallisuuden tunto? Eräs kaikkein tärkeimmistä asioista ihmiselle on perusturvallisuuden tunto, se että hän voi kokea olevansa turvassa.

Syntymästä asti kuitenkin jokainen ihminen elää kuoleman varjon maassa. Aivan pienimpiä lapsiakin uhkaa monenlaiset vaarat, viime kädessä kuolema uhkaa kaikkia. Kuolema on syntiinlankeemuksen seuraus ja se ikään kuin puhalttaa jokaisen ihmisen niskaan, kun me yritämme paeta sitä. Kauhein uhka ihmiselle on kuitenkin joutua kuoleman jälkeen Jumalan eteen tuomittavaksi kaikesta siitä, mitä elämämme aikana olemme tehneet. Siksi ihminen etsii kaikin voimin turvallista paikkaa ja turvautuu usein pettäviin asioihin, koska ei kestä totuuden katselua silmästä silmään. Samalla hän elättelee toivoa siitä, että jostakin löytyisi apu noita uhkia vastaan.

Paha maailma

Uskovan asemaa ja maailman tilaa kuvaa hyvin Johannes kirjeessään: *Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.* (1. Joh. 5:19) Syntiin langennut ihmiskunta on Saatanan vallassa, joka taas pitää ihmisiä tiukasti kuolemanpelon alla. Mutta Jeesus syntyi tähän maailmaan, joka on pahan vallassa, tehdäkseen tyhjäksi pimeyden vallan ja antaakseen meille toivon iankaikkisesta elämästä: *Koska siis lapsilla on liha ja veri, myös hän tuli niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, nimitäin Paholaisen, ja vapauttaisi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko elämänsä ajan olleet orjuudessa.* (Hepr. 2:14-15)

Kaikki inhimillinen toivo lopulta pettää kuoleman todellisuuden edessä. Siksi Jumala

tuli Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa maailmaan pelastamaan meidät ikuiselta kadotukselta ja antaakseen meille kirkkauden toivon. Saatana ei kuitenkaan anna vapaaehtoisesti saalistaan pois. Siksi Jeesus tuli kukistamaan myös sen vallan, jotta me pääsisimme vapaiksi.

Pimeyden ja valon taistelu

Heti Jeesuksen syntymän jälkeen alkoi taistelu pimeyden ja valon välillä. Pimeys otti välikappaleeksi kuningas Herodeksen saadakseen Jeesus lapsen tuhotuksi ja tehdäkseen turhaksi Jumalan pelastussuunnitelman. Koko Jeesuksen elämän ja julkisen toiminnan ajan Paholainen yritti tavalla tai toisella saada Jeesuksen tuhotuksi tai pois tehtävästään ihmiskunnan Vapahtajana. Mutta kaiken aikaa Isä Jumala varjeli Poikaansa, niin ettei mitään pahaa voinut tapahtua hänelle ennen kuin tulisi sen aika, ratkaiseva taistelu Saatanan kukistamiseksi ristin kuolemalla.

Tekstissämme Herra otti Joosefin käyttöönsä suojellakseen Jeesus lapsen elämää Herodeksen vihalta. Myöhemmin julkisen toiminnan alussa Saatana yritti kiusauksilla tehdä Jeesuksen tehottomaksi, mutta Herra vastasi kaikkiin kiusauksiin Jumalan sanan voimalla ja voitti ne. Myöhemmin Nasaretin asukkaat yrittivät syöstä Jeesuksen rotkoon, mutta Jumalan voima avasi hänelle tien raivostuneen väkijoukon lävitse. Edelleen Jerusalemin papisto määräsi temppelivartijat pidättämään Jeesuksen, mutta Jeesus vangitsikin heidät sanoillaan. Toisessa tilanteessa Jumala varjeli Poikaansa kivitykseltä. Kaikessa tässä Jeesus kulki kuninkaallisella arvovallalla eteenpäin kohti lopullista välinselelyä Saatanan kanssa. Koko matkaa Jeesus itse kuvasi näin: *"Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Se, joka kulkee päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon. Mutta se, joka kulkee yöllä, kompastuu, koska hänessä ei ole valoa."* (Joh. 11:9-10)

Viimeisen ja kauheimman kiusauksen Jeesus joutui kokemaan Getsemanen puutarhassa, missä Saatana edelleen kiusasi häntä tarjoamalla helpompaa tietä kuin ristiä. Jeesus voitti suostumalla syvän ahdistuksen keskellä Isän tahtoon, vaikka tiesi täsmälleen kuinka kauhea tie olisi edessä. Mutta ristin kärsimys oli se ratkaiseva taistelu, jossa Saatanasta saatiin riemuvoitto.

Pimeys ei voi enää syyttää ainoatakaan uskovaan Jumalan lasta Jumalan edessä, koska Jeesus ristin kuolemallaan sovitti kaikkien synnit. Vaikka Saatana edelleen yrittää syyttää uskovia, se on valhetta. Meidän ei tarvitse enää uskoa hänen valheitaan vaan saamme turvautua Jeesuksen täytettyyn uhriin Golgatalla syvimpienkin lankeemusten hetkellä.

Taistelu sieluista

Taistelu Jeesuksen ja Saatanan välillä ei kuitenkaan ole vielä ohi. Se jatkuu usein kiivaana ihmisen sydämessä, kun Jumala alkaa vetää tätä puoleensa siirtääkseen hänet Saatanan vallasta omaan valtapiiriinsä. Kun Jeesus lähestyy ihmistä ja herättää hänen omantuntonsa näkemään todellisen tilansa ja kaipaamaan pelastusta, Sielunvihollinen herättää kaikenlaisia pelkoja kuten:

"Mitä muut sanovat, jos tulet uskoon? Selviätkö perheesi keskellä, jolla voi olla hyvinkin vääristynyt kuva uskosta tai jopa vihamielinen suhde kristinuskoon?" Edelleen: "Et voi tunnustaa syntejäsi, se on liian suuri häpeä, menetät kaikki ystäväsi!" Jos Saatana huomaa jäävänsä tappiolle, hän lisää: "Voit ihan hyvin kääntyä kristi-

Lähtökäsky

Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä, kunnes minä sinulle sanon, sillä Herodes on etsivä lasta surmataksaan hänet." (13)

Ihmiseksi tullut Herra Jeesus kulki ihmisen tien sen kaikessa kipeydessä. Herra ilmoitti Joosefille, että vastasyntyneen Jeesuksen elämää uhataan. Mutta sen torjumiseen Jumala käytti toiminnan miestä Joosefia.

Joosef otti isän vastuun perheestään. Hän sopii harvapuheisen suomalaisen miehen esikuvaksi, sillä yhtään hänen omaa sanaansa ei Raamattu sisällä, mutta ilmeisellä tavalla hän oli hurskas rukouksen mies niin silloin, kuin hän harkitsi raskaana olevan kihlattunsa hylkäämistä kuin tilannetta itämaan tietäjien lähdettyä pois. Hänen sydämensä huokauksiin ja pelkoihin Herra vastasi unien välityksellä. Heti saatuaan käskyn lähteä Herodesta pakoon, hän välittömästi yöllä nousi ja otti perheensä pakomatkalle.

Epäilemättä Joosefia pelotti jo lähtökäskyn saadessaankin niin kuin myöhemmin pa-luukäskyn tultua, mutta pelko ei estänyt häntä toimimista. Rohkeus ei ole pelottomutta vaan sitä, että Jumalan sanan lupausten varassa lähtee liikkeelle kohti tuntematonta. Jumalan antama käsky ei sisältänyt pelkästään ohjetta mennä Egyptiin vaan myös määräyksen pysyä siellä siihen asti, kunnes Jumala antaisi uudet ohjeet. Heran enkeli ei antanut pelkästään käskyä, vaan selitti myös, miksi tilanteessa piti toimia juuri sillä tavalla. Kun Herra puhuu meillekin sanassaan esimerkiksi antaen lähetyskäskyn, hän selittää meille myös syyn ja antaa myös kaikki voimavarat tehtävän toteuttamiseen.

Tämä tapahtui, että kävisi toteen, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta: "Egyptistä minä kutsuin poikani." (15) Matteus osoittaa, että Jeesuksen tien tuli kulkea samoin kuin Aabrahamin jälkeläisten Israelin kansan. Jahve Jeesus vapautti Israelin orjuudesta Mooseksen johdolla, mutta nyt Jeesus kulkee saman tien valmistaakseen kansoille vapautuksen synnin ja kuoleman ja Saatana vallasta. Israelin historia on luettava esikuvana siitä, minkä Jeesus oli toteuttava.

Betlehemin äitien tuska

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän vihastui kovin. Hän lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beethlehemissä ja koko sen ympäristössä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli tarkoin tiedustellut aikaa. Näin kävi toteen profeetta Jeremian kautta lausuttu ennustus: "Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiaan eikä huoli lohdutuksesta, kun heitä ei enää ole." (16-18)

Kun Matteus lainaa jonkun Vanhan testamentin jakeen, niin alkuperäiset juutalaiset lukijat, jotka tunsivat hyvin kirjoitukset, muistivat heti jatkon. Meidän on siksi hyvä lukea myös se Vanhan testamentin tekstiyhteys ymmärtääksemme tekstin oikein:

Näin sanoo Herra: Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiaan eikä huoli lohdutuksesta surussaan lastensa tähden, kun heitä ei enää ole. Näin sanoo Herra: Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he palaavat vihollisen maasta. Sinulla on tulevaisuu-

den toivo, sanoo Herra: Sinun lapsesi palaavat omalle maalleen. (Jer. 31:15-17)

Jeremian viesti ei ollut toivottoman surun vaan toivon viesti. Kuolemalla ei sittenkään ole viimeistä sanaa. Japanilainen toivoa tarkoittava kirjainmerkkiyhdistelmä on erittäin mielenkiintoinen. Sen ensimmäinen merkki tarkoittaa kankaan loppupäätä, jota sakset leikkaavat. Se merkitsee vähäistä. Toinen merkki taas muodostuu kolmesta osasta. Ylimpänä on menettämistä tai kuolemaa tarkoittava osio ja sen vieressä lihaa eli ruumista tarkoittava osa. Mutta alimpana on osio, joka tarkoittaa helmipalloa. Toivo on siinä, kun elämä lähenee loppuaan ja ruumis ravistuu ja lopulta kuolee, mutta lopputuloksena onkin helmikruunu. Jälkimmäiseen merkkiin sisältyy myös ajatus kauas katsomisesta.

Raamatusta näemme, että Jeesus Kristus itse on meidän toivomme. Kun kaupungin surmattujen lasten äidit itkevät lohduttomina ja toivottomina, Herra tulee ja julistaa: *"Pidätä äänesi itkusta, silmäsi kyyneleistä, sillä sinun työstäsi on tuleva palkka, sanoo Herra, ja he palaavat vihollisen maasta."*

Tämä Herralta tuleva sana ei ole jotain epämääräistä lohduttelua paremmista ajoista, kunhan nyt ensin pääsette läpi oman surutyönne. Ei, ristillä syntiemme kuorman kantanut, kuollut ja ylösnoussut Herra vakuuttaa, että juuri nuo tapetut lapset tulevat palaamaan vihollisen, kuoleman, maasta takaisin. Vain evankeliumi ruumiillisesti haudasta nousseesta, elävästä ja lopulta kaikki kuolleet herättävästä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta kykenee antamaan todellisen toivon. Hän on meidän toivomme. Hän antaa tulevaisuuden. Toivottomuuden keskellä saamme julistaa todellista ja kestäväää toivoa.

Jumalan puhe

Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka halusivat surmata lapsen." Niin Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan. (19-21)

Joosef sai kolmeen otteeseen sanan Herralta enkelin ilmestyessä hänelle unessa. Toisaalta tekstimme toistaa myös kolmen kertaan, mitä Vanhassa testamentissa oli ilmoitettu tapahtuvaksi ja mikä toteutui juuri kuvatuissa tapahtumissa, joiden keskellä Joosef ja perhe vaelsi.

Jumala puhuu meille normaalisti nimenomaan Raamatun kautta ja Pyhän Hengen valaisemassa omassatunnossa. Mutta yhä tänäänkin Herra käyttää myös unia ja näkyjä kutsuessaan ihmisiä pelastukseen. Mutta niilläkin hän haluaa viedä meidät Jumalan kirjoitetun sanan ääreen. Varsinkin islamin keskellä monet ovat saaneet näyssä tai unessa nähdä Herran enkelin kutsuvan heitä nimenomaan sinne, missä he pääsevät kuulemaan ja lukemaan Jumalan sanaa, Raamattua.

Meille ei kuitenkaan riitä, että me saamme kuulla Herran äänen, ratkaisevaa on se, olemmeko Joosefin tavoin kuuliaisista sille vastoin omia pelkojamme. Jos kuitenkin olemme tottelemattomia, kasvumme pysähtyy ja Herra jää toistamaan meille samaa viestiä, kunnes suostumme sen alle ja noudatamme sanaa. Vasta siitä voi taas kasvu Herran tuntemisessa ja hengellisessä vaelluksessa jatkua.

Herra varjelee omansa

Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, hän pelkäsi mennä sinne. Hän sai unessa Jumalta ohjeen ja meni Galilean alueelle. Sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Tämä tapahtui, että kävisi toteen profeettojen ennustus: Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi. (22-23)

Herra huolehti Jeesuksen turvallisuudesta, mutta miten? Marssittamalla paikalle 12 legioonaa enkeleitä? Ei, vaan Herran voima vaikutti siten, että Joosef oli kuuliasen saamalleen Herran sanalle. Herran varjeleva käsi voi esiintyä aika mielenkiintoisella tavalla.

Jumala on luvannut varjella jokaista omaansa, mutta meillä saattaa olla varsin itsekkeinen käsitys siitä, mitä se merkitsee. Saatamme kuvitella, että varjeltuna elämämme on helppoa, tasaista terveenä, ilman onnettomuuksia, ihmisten hyväksymistä, taloudellisesti turvattuina ja ilman ihmissuhdekonflikteja. Joosefin elämä ei kuitenkaan ollut helppoa, se sisälsi raskaita matkoja, kiireistä pakenemista, pelkoa ja kärsivällisyyttä vaativaa odotusta. Kuitenkin hän oli Herran suojaavien siipien alla koko ajan.

Jumalan käsitys varjelusta eroaa ratkaisevasti omastamme. Se ei sisällä vakuutusta kaikkia sairauksia vastaan, ei lupautta helposta elämästä, ei edes varjelua vainolta eikä edes marttyyrikuolemalta. Sen sijaan Herra varjelee sydämemme synnistä, elävässä yhteydessä Jumalaan ja näin ollen sydämen ilossa ja rauhassa. Hän on kaiken aikaan Immanuel, Jumala meidän kanssamme. Hän pyhittää meitä totuudessa, jotta varjeltuisimme pahasta. Herra varjelee meitä niin, että voimme suorittaa hänelä saamamme tehtävän loppuun asti ja pääsemme perille kirkkauden valtakuntaan.

Kristus-elämää meissä uhkaavat sielunvihollisen hyökkäykset. Syvimmiltään vain Herra itse voi meitä varjella ajallisista ja hengellisistä vaaroista, mutta se voi tapahtua vain sikäli, kuin olemme kuuliaisina Hänen sanalleen. Pelastetun on mahdollista säilyttää elämä Kristuksessa loppuun asti, koska Herran voima vaikuttaa hänessä. Mutta juuri siksi hänen tulee kuulla ja noudattaa Herran sanaa.

Viime kädessä toivomme on siinä, että kukaan ja mikään ei voi Herran omaa riistää Isän varjelevista käsistä. Edessä voi olla tuskaa, vainoa jopa miekka, mutta Ylösnousemuksen voiton tähden, elämämme, iankaikkinen elämämme on turvassa.

Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka? Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää, meitä pidetään teuraslampaina." Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. Minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 8:35-39)

Pastori Katsuharan rouvan todistus

Nishi-Akashin seurakunnan paimenen Katsuharan vaimo nukkui pois 2001. Hautausten yllä loisti kirkas kiitollisuuden valo. Rouva Chizuko Katsuhara (60) oli

taistellut runsaan vuoden syöpää vastaan ja sai 3.6. kutsun Herran luo. Pastori Katsuhara kirjoitti ylös vaimonsa viimeiset sanat ja niistä loisti valo. Tässä joitakin otteita niistä:

"Olen kiitollinen Jumalalle. Tämä oli ankara ja tuima taistelu. Mutta nyt tuo sielun, ruumiin ja hengen kappaleiksi repivä taistelu on oli. Nyt Herran Jeesuksen tie avautuu eteeni kuin suuri tähtitarhain tie. Annan kaikkeni Jeesukselle, joka on tie, totuus ja elämä. Olen kiitollinen. Kiitos."

"Olen kiitollinen seurakuntalaisille. Kiitän kaikkia teitä, kun kärsivällisesti ja sitkeästi olette rukoilleet puolestani. Hetki sitten kaikkien teidän nimenne ja kasvonne nousivat silmieni eteen. Näin selkeästi, miten kyynelin kannatte minua rukouksissanne. Haluaisin halata väkevästi jokaisen teistä erikseen. Olen kiitollinen. Kiitos."

Sitten hän kiitti sairaalan henkilökuntaa ja jokaista perheensä jäsentä erikseen. Lopuksi hän suuntasi kiitokset uudelleen Jumalalle näin:

"Psalmin 22 kokemus on nyt takanapäin. Psalmin 23 maailma on avautunut eteeni. Tie, jolla Jeesus minua vie, levittäytyy äärettömänä eteeni niin kuin linnunrata. Olen valmis. Nyt lähdän. Rakkaat, menen hiukan ennen teitä, mutta odotan teitä siellä. Kiitos."

Sitten hän menetti tajuntansa ja muutaman tunnin kuluttua oli perillä Herran luona.

Entä sinä?

Herra kutsuu sinua kuulemaan ääntään: Hylkää pimeyden ruhtinaan valheet ja taivu Jumalan Sanan totuuteen tunnustaen syntisi ja armoa anoen. Kun teet niin, Herra itse tulee elämäsi toivoksi. Todellista toivoa ei löydy mistään muualta kuin Jeesuksen luota. Siksi sinun kannattaa kaikkein synkimmilläkin hetkillämme ottaa häneltä vastaan viesti: "Sinulla on tulevaisuuden toivo."